

יציאות השבת פרק ראשון שבת

יג.

עין משפט
נר מצוה

ק א ב מ"ט שם הלכה טו
טור ש"ע שם שפ"ק ו'
קא ב מ"ט פ"א מלכות
א"ר פ"א פ"א הלכה י'
ופ"ו מלכות טו"א א"ר
הלכה י' סמג לא"ר ק"א
ט"ש ש"ע י"ד ס"מ ק"א שפ"ק
ג'
קב ד מ"ט פ"א מלכות
פ"ק שם ט"ש שם
שפ"ק ו'
קג ה מ"ט פ"א מל'
א"ר פ"א הלכה י'
סמג לא"ר ק"א שפ"ק ו'
ס"מ כ"א שפ"ק ו':

מוסף תוספות

א. מירושלמי לסיפא רבא
היכן התנוקות קורין אבל
הוא לא יקרא, י"ל. מ"ס
ה"ל"ש. ב. לעולם (אמר ר'
פרת) שכן תורה אינו
אסור אלא קריבה של גלוי
ערוות אבל. מ"ס פ"ו ח'
ג. ונ"א"ר הוא בבגדו והיא
בבגדה אפי' מדרבנן ליכא
למיגור. מ"ס ה"ל"ש. וי"ן
דכן ליכא לפרושי קרא
דיוקאל הוא בבגדו והיא
בבגדה בערוות, ורבנן הוא
דאסור קירוב בשר, ואסור
ג"כ הוא בבגדו והיא
בבגדה בערוות, ודילמא
באשתו נהר קירוב בשר
גזרו אבל לא כשהוא
בבגדו והיא בבגדה.
ר"ע"א. ד. ת"ד. מ"ס
ה"ל"ש.

רב נסים גאון

מיתבי רבן שמעון בן
גמליאל אומרי תנוקות
מסדרין פשויותיהן לאור
הגני. זאת התיבואה פירוק
עליה ב' פירוקים בתלמודנו,
ובתלמוד ארץ ישראל
פירוק פרוק אחר הובי
ציותי לכתבו בכאן, וכך
אמר אילן בני ד"טפי
בוציא אילין לא בעי
ד"טפי בוציא. ופי' דבריהם
פירוק פרוק תרחוק מן
הקריאה וראהו שיכבה
הגני וזאת כמ"סות בהן
כי הם לא יטו את הגני
לפיכך הותר להם לקרות
לאור הגני דליכא למיחש
שמה יטו, אבל החזן לא
יקרא דחיישין שמה יטו
לפי שלא ירצה שיכבה
הגני לפיכך (אין) מבטלין
התנוקות מן הקריאה.
בוא וראה עד היכן פרצה
טמרה בישראל. פירוש
בגמ' דבני מערבא כי
זו המלה למדנה ממה
שאמר הכותב (ובא"ש י'
כי מטע אשר היה לך
לפני יפריץ לרוב, כלומר
מבוי שפשמרין ישראל
הטהרות ורוב שמדוריהן
מליצה ומליקרב לדבר
שגורם לטומאה.

א) מסופת פ"א (ג) שם
ג) לכתב נהר כמיוסד. ג' ג'טין
פ"א. וי"ל: לה: ממוח לא.
ד) חולין ק"ד: ע"ד פ"א מ"ב.
ה) חולין ק"ד: ג' ע"ו ח'.
ו) נפסקים ח' ד"מ כ"ג. ע"ו
ז. ח. נ. י. יעומ מ"ג.
ח) א"ר י"ג פ"א.
ט) וצ"ל: פ"א ח' שקלא
כ"ר י"ג ו"ה"ש. י' ע'גמות
כ"א. י' דכ"ר י"ג. ו' ע"י
כ"א ח' ו"מ כ"מ. ס"ה. לו.
ד"ה מ"ה. ח' נפסקות
ש"ס ח' ר"כ ח"א.

תורה אור השלם

1 אל ה"ר"ם לא אכל
ועדו לא נשא אל גלוי
בית ישראל ואת אשת
ערוו לא שפא ואל אשת
גדה לא יקרב.
יחזקאל י' ח'
2 איש איש אל כל שאר
בשרו לא תקרבו לגלות
ערוו בני י. יקרא י' ח'
3 לא תקרבו את י' א"ר
למעט בקול וליקרבו בו י'
הוא תיקו ויקר א"ר
לשבת על ה'אדמה אשר
נשבע י' לאבותי לאבדכם
ליצחק וליעקב לתת
לקחם.
דברים ל' כ

מוסף רש"י

שני אכסניים. אין לחוש
שאלו זה משל פניו (חולין
ק"א). חדייהו. חזק. אבי
דייהו. מן עומתין. דרך בני
הא"ש שאלין מ"מ הכנסת
מ"מ הוא טעם ל"מ ול"מ
וגדלו ממנו פ"ר ט"ו.
כ"ס ד"ו משום כ"ד ע"ו.

רבינו הגנאל

כיצד בו לא יאכל הוב
עם הוב. בוא וראה
עד היכן פרצה (תורה)
בישראל (שלא שנינו אלא
יאכל טהור עם הטמאה אלא
לא יאכל הוב עם הוב).
כיצד בו לא יאכל זב פרוש
ע"ב עם הארץ שמה י' ח'
רגיל אצלו ויאכילנו בימי
טהורו דברים טמאים, אבל
לדברים שאינם מתוקנים
לא חיישין דאמר רבא רוב
עמי הארץ מעשרין הן.
איבעיא להו נידה מהו
שחישין על בעלה היא
בבגדה והוא בבגדו. וכ"כ
רב יוסף למפשטא מ"מ
דחנן בשחיתת חולין פרק
כל הבשר, ה"פ עולה
עם הגבירה על השולחן
ואינו נאכל כ"ו, ונדה
זו. ופושטא מהא דחדיב
ואת אשת רעהו לא טמא
ואל אשה נדה לא יקרב,
מקיש אשתו נדה לאשת
רעהו, מה אשת רעהו
הוא בבגדו והיא בבגדה
אסור אף אשתו נדה כיצד
בחן, ואף על גב דפליגא
ד"ר פרת. ומיהו עובדא נמי
דההוא דקרא ושנה

ואימם רבן עליהן. אין פושטין יד לשום דבר ואפי' צחול אלא על
פי רבן: פ"ר. ג"כ כמו ופ"ר ימה וקדמה (בראשית כ"ח): שלא
שינו לא יאכל עטור עם הטמאה. מפני הערוה לפי שלא הולכין
לכך שכולן אולכין חוליהן בטמאה היו ולא היו אולכין עם נשותיהן
טמאות: אטו זב פרוש לאו דברים

עומאין קאכיל. והלא כל מגעו טמא:
מעשרין הן. ולא גזרי' גזירה לגזירה:

שפיטין עם צנעה. צמטה כגון
שהוא טמא לילכא למיחש משום
טהרה או צומן הזה שאין צו טהרה
מי חיישי' להרגל עזירה או דילמא

כיון דליכא היכרא מדכר דכרי: על
השולחן. שאוכל עליו מותר להניח
בשר העוף אלא הכנייה דקסברי צ"ת

שמהי בשר עוף כחלזל לאו דלוריימא
ולא גזרי' העלאה אטו אכילה: ואינו
נאכל עמו: וז"ה אומרים כו'.

ש"מ לאסור: דליכא דיעוט. שני
בני אדם שיזכרו זה לזה. וה"ה נמי
דמצי לשנויי דליכא שינוי להיכרא

דמיהו דעדיפא נקט דלפי' דיעוט
ליכא: שאין מפיין. ללא חמי מד
למשקל ממצנניה ומיכל: אכל מכירין.

אסור. ואשה ובעלה [נמין] מכירין זה
אח זה וש"מ לאסור: שינוי ליכא.
שכולין בדרך אכילה: איכא שינוי.

שאין דרך לישן אלא בקירוב בשר
כדכתיב שחרה כסותה ועונתה"ו ואמר
מר שאר זה קירוב בשר שחם אמר

אי איפשי אלא הוא צנגדה והוא
צנגדו וי"א וימן כמזבח צמס' כמזבח
(פ"ד דף מה). אל הסריס לא אכל

צפרק אלו הן הסרפין צנגדה דין
(פ"ה). מפרש ליה שלא נתפרנס בזכות
אבות שלא הולך לכך לפי שהוא נדיק:

מה אשם רעהו כו'. לאסור לן יחוד מן
הטורה בקדושין (פ"ד דף פ"ג): מאחין
בן אמן: ופליגא. דרב יוסף דפשט

מדרשה דהאי קרא לאסור אכרי
פ"ה: גילוי ערוות. משמש ממש ושאר
קורבה ואפי' קירוב בשר מדרבנן והיא
צנגדה אפי' מדרבנן ליכא למגור:

ואימם
שפיטין עם צנעה. צמטה כגון
שהוא טמא לילכא למיחש משום
טהרה או צומן הזה שאין צו טהרה
מי חיישי' להרגל עזירה או דילמא
כיון דליכא היכרא מדכר דכרי: על
השולחן. שאוכל עליו מותר להניח
בשר העוף אלא הכנייה דקסברי צ"ת

שמהי בשר עוף כחלזל לאו דלוריימא
ולא גזרי' העלאה אטו אכילה: ואינו
נאכל עמו: וז"ה אומרים כו'.

ש"מ לאסור: דליכא דיעוט. שני
בני אדם שיזכרו זה לזה. וה"ה נמי
דמצי לשנויי דליכא שינוי להיכרא
דמיהו דעדיפא נקט דלפי' דיעוט
ליכא: שאין מפיין. ללא חמי מד
למשקל ממצנניה ומיכל: אכל מכירין.

מיתבי התנוקות של בית רבן מסדרין פשויותיהן ב'. אומר
הר"ם לפי' הקונטרס שפי' צמתי' החזן רואה היכן
המנוקות קורין לאור הגני הא דלא פריך ליה ממתיני' משום דליכא
למימר דקורין צאסור ואין מוחזן צידם אכל הכא דקמני מסדרין
משמע שמוחזין לעשות כן:

רבא אמר רבא עם הארץ מעשרין
הן. וז"ה האמר' צפרק
צמ"ל דקוט"ה (דף מה). שיומון כהן
גדול גזר על הדמאי לפי ששלה בכל
גבול ישראל וראה שלא היו מפרשין
אלא תרומה גדולה בלבד וי"ל דה"ק
שלא היו מפרשין כולם אלא תרומה
גדולה אצל רבן היו מעשרים והא

דמ"ו הכא טפי למיעוט מצמקום
אמר משום דהוא מיעוט דשמי
טובא והיו הרבה נכשלים ומה שקשה
דלצי' דלצי' ודכ"ה אדכ"ה מפרש
שפי"ב דכ"ה (דף כ"ה). ופי' ג' צ'
חיישין לגומלים: מה אשת רעהו
הוא בבגדו והיא בבגדה אסור.

והסם צנגדה הוא לאסור לפי שינוי
מוקפו ומתגבר עליו צומת ורש"י פי'
אפי' צימוד נמי אסור מדלוריימא
הוא בבגדו והיא בבגדה אסור.

הוא בבגדו והיא בבגדה אסור.
והסם צנגדה הוא לאסור לפי שינוי
מוקפו ומתגבר עליו צומת ורש"י פי'
אפי' צימוד נמי אסור מדלוריימא

הוא בבגדו והיא בבגדה אסור.
והסם צנגדה הוא לאסור לפי שינוי
מוקפו ומתגבר עליו צומת ורש"י פי'
אפי' צימוד נמי אסור מדלוריימא

הוא בבגדו והיא בבגדה אסור.
והסם צנגדה הוא לאסור לפי שינוי
מוקפו ומתגבר עליו צומת ורש"י פי'
אפי' צימוד נמי אסור מדלוריימא

הוא בבגדו והיא בבגדה אסור.
והסם צנגדה הוא לאסור לפי שינוי
מוקפו ומתגבר עליו צומת ורש"י פי'
אפי' צימוד נמי אסור מדלוריימא

הוא בבגדו והיא בבגדה אסור.
והסם צנגדה הוא לאסור לפי שינוי
מוקפו ומתגבר עליו צומת ורש"י פי'
אפי' צימוד נמי אסור מדלוריימא

הוא בבגדו והיא בבגדה אסור.
והסם צנגדה הוא לאסור לפי שינוי
מוקפו ומתגבר עליו צומת ורש"י פי'
אפי' צימוד נמי אסור מדלוריימא

הוא בבגדו והיא בבגדה אסור.
והסם צנגדה הוא לאסור לפי שינוי
מוקפו ומתגבר עליו צומת ורש"י פי'
אפי' צימוד נמי אסור מדלוריימא

הוא בבגדו והיא בבגדה אסור.
והסם צנגדה הוא לאסור לפי שינוי
מוקפו ומתגבר עליו צומת ורש"י פי'
אפי' צימוד נמי אסור מדלוריימא

הוא בבגדו והיא בבגדה אסור.
והסם צנגדה הוא לאסור לפי שינוי
מוקפו ומתגבר עליו צומת ורש"י פי'
אפי' צימוד נמי אסור מדלוריימא

הוא בבגדו והיא בבגדה אסור.
והסם צנגדה הוא לאסור לפי שינוי
מוקפו ומתגבר עליו צומת ורש"י פי'
אפי' צימוד נמי אסור מדלוריימא

הוא בבגדו והיא בבגדה אסור.
והסם צנגדה הוא לאסור לפי שינוי
מוקפו ומתגבר עליו צומת ורש"י פי'
אפי' צימוד נמי אסור מדלוריימא

הוא בבגדו והיא בבגדה אסור.
והסם צנגדה הוא לאסור לפי שינוי
מוקפו ומתגבר עליו צומת ורש"י פי'
אפי' צימוד נמי אסור מדלוריימא

הוא בבגדו והיא בבגדה אסור.
והסם צנגדה הוא לאסור לפי שינוי
מוקפו ומתגבר עליו צומת ורש"י פי'
אפי' צימוד נמי אסור מדלוריימא

שפיטין עם צנעה. צמטה כגון
שהוא טמא לילכא למיחש משום
טהרה או צומן הזה שאין צו טהרה
מי חיישי' להרגל עזירה או דילמא
כיון דליכא היכרא מדכר דכרי: על
השולחן. שאוכל עליו מותר להניח
בשר העוף אלא הכנייה דקסברי צ"ת